

været ydet med de samme Beløb over hele Landet, nemlig i Henhold til Loven af 29. April 1913:

100 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 2 Aar,

80 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 12 Aar,

60 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 14 Aar,

efter Loven af 4. Marts 1918 i Aarene 1918 og 1919:

150 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 4 Aar,

120 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 12 Aar,

90 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 14 Aar,

og efter Loven af 30. Marts 1920 fra 1. Januar 1920:

200 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 4 Aar,

160 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 12 Aar,

120 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 14 Aar,

foreslaas det nu, idet man her følger den samme stedlige Inddeling som ved Fastsettelsen af Transgrænserne, paa Grund af Priseniveauet at yde Understøttelsen med de samme Takster, som var foreslaaet i det i den ordinære Rigsdagssamling 1923—24 ved privat Initiativ forelagte Lovforslag.

Varigheden af den mellemste Understøttelsessats er sat til Udgangen af den Maaned, med hvilken Barnets Skolepligt ophører. Skolepligten ophører, jfr. Lov Nr. 549 af 21. December 1921 med Udgangen af det Skoleaar eller Skolehalvaar i hvilket Barnet er fyldt 14 Aar, og da den tidligere fastsatte Grænse af 14 Aar netop er fastsat af Hensyn til Barnets Skolegang, har man fundet det rettest at give dette Udtryk i Lovforslaget.

Efter den gældende Lovgivning bortfalder Understøttelsen bl. a., naar Moderen faar Understøttelse af Fattigvæsenet eller af en Hjælpekasse, der modtager Tilskud af Kommunekassen, eller af den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening, dog at Understøttelse til Moderen efter Fattiglovens §§ 44, 61 og 63 ikke medfører denne Virkning, ej heller Hjælp fra Hjælpekassen eller den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening i Anledning af Sygdom hos Moderen eller Børnene.

Da man maa anse det for ubilligt, at der ikke under særlige Forhold, naar uforudsete Udgifter indtræffer i den paa-

gældende Familie, kan ydes anden Hjælp af det offentlige, uden at Understøttelsen i Henhold til nærværende Lov derfor ophører, foreslaas det, at kun saadan Understøttelse af Fattigvæsenet, der medfører Fattighjælps Virkning, skal kunne bringe Understøttelsen i Henhold til nærværende Lov til Ophør.

I sidste Stykke siges det udtrykkeligt, at Understøttelsen som Regel skal ophøre med Udbetalingen af Takst 2, ligesom der fremføres Eksempler paa, hvilke særlige Omstændigheder der kan bevirke Udbetaling af Takst 3.

Til § 2.

Medens Understøttelsen efter § 2 i Lov Nr. 124 af 29. April 1913 første Gang udbetales for det Kvartal eller den Maaned, som følger efter Mandens Død, foreslaas det nu, at Understøttelsen som Regel kun udbetales efter Begæringens Indgivelse, dog at der er aabnet Mulighed for under særlige Omstændigheder ogsaa at udbetale Understøttelse for den Tid, der er gaaet, efter at Ægtefællen er død og indtil Begæringens Indgivelse. I Lovforslagets 2det Stykke er indsat Regler om, i hvilke Tilfælde der skal besikkes Værge for Børn, der oppebærer Understøttelse i Henhold til Loven. Disse Regler svarer til § 71 i Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 om Værgeraadsforsorg m. m.

Til § 3.

Paragraffen omhandler Reglerne for Udbetaling af Understøttelse til forældreløse Børn. Foruden i de ved Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 indførte Tilfælde foreslaas det nu, at Understøttelse ogsaa skal kunne ydes til Børn af Forældre, af hvilke den længstlevende ikke har nydt og ikke har kunnet nyde Understøttelse efter nærværende Lov, men hvor Børnene efter den længstlevendes Død skønnes trængende til Understøttelse.

Til § 4.

Paragraffen svarer til § 3 i Lov Nr. 124 af 29. April 1913.

Til § 5.

I Overensstemmelse med § 8 i Lov Nr. 124 af 29. April 1913 og § 2 i Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918 indgives Begæringen til Kommunalbestyrelsen for den Kommune, hvori den paagældende Enkemænd, Enke, eller efter begge Forældres Død, Barnet har fast Ophold. Under Hensyn